

Bruxelles, den 25.11.2013
COM(2013) 840 final

**KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS
SÆRBERETNING**

**"HAR LIFE-PROGRAMMETS LIFE MILJØ-KOMPONENT FUNGERET
EFFEKTIVT?"**

DA

DA

KOMMISSIONENS SVAR PÅ DEN EUROPÆISKE REVISIONSRETS SÆRBERETNING "HAR LIFE-PROGRAMMETS LIFE MILJØ-KOMPONENT FUNGERET EFFEKTIVT?"

RESUMÉ

III. Kommissionen har i sit forslag til et nyt LIFE-program iværksat foranstaltninger for at forbedre udformningen af programmets miljøkomponent (se specifikke bemærkninger nedenfor). Kommissionen understreger desuden, at det i den endelige evaluering af LIFE+¹ konkluderes, at stort set alle eksterne interessenter, der blev interviewet, og som deltog i undersøgelsen (støttemodtagere, nationale kontaktpunkter, overvågnings- og koordineringsenheder) var enige om, at programmet er yderst velegnet til at opfylde deres mål, og at processerne vedrørende anvendelse, overvågning og evaluering i det store og hele allerede bidrager til at nå målene for hvert projekt og dermed indgår i foranstaltningernes nytteværdi.

- a) Kommissionen er enig i Rettens bemærkning og stillede i den nye LIFE-forordning følgelig forslag om en mekanisme, som vil gøre det muligt for Kommissionen at definere emner for projekter, som der i udvælgelsesproceduren vil blive givet ekstra point for.
- b) Kommissionen er enig med Retten i, at det nuværende system med vejledende nationale tildelingen i LIFE+ ikke opfyldte målet om at sikre en bedre geografisk fordeling af de tildelte midler.

Kommissionen er også enig med Retten i, at de vejledende nationale tildelingen medførte nogle skævheder med hensyn til den konkurrencebaserede proces i forbindelse med udvælgelse af projekter. Kommissionen foreslog derfor, at tildelingen i forbindelse med traditionelle projekter fjernes fuldstændigt fra det fremtidige program.

I teksten til den nye forordning, som institutionerne er blevet enige om, bibeholdes vejledende nationale tildelingen i forbindelse med traditionelle projekter imidlertid indtil 2017, hvorefter de fra 2018 fjernes fuldstændigt.

- c) Kommissionen mener, at de point, der blev tildelt projekter, generelt var tilstrækkeligt begrundede ud fra den viden, der var tilgængelig på det pågældende tidspunkt. (Se også svaret på punkt 41).

Kommissionen erkender imidlertid, at der for vigtige udvælgelseskriterier kunne være en mere udtrykkelig begrundelse.

- d) Kommissionen bemærker, at indførelsen af fælles outputindikatorer siden begyndelsen af LIFE+ udgør en betydelig udvikling i forhold til den situation, der eksisterede i LIFE III, og at der allerede er mulighed for at styrke outputindikatorerne for alle projekter, både med hensyn til de foreslåede og de reelt gennemførte foranstaltninger.

IV.

- a) Kommissionen mener, at de pågældende aspekter blev vurderet fyldestgørende på grundlag af de oplysninger, der var tilgængelige på det pågældende tidspunkt.

¹ Ecorys, "Final Evaluation of the Implementation of the LIFE+ Regulation" (2012), side 10.

b) Med hensyn til den fremtidige LIFE-forordning stillede Kommissionen forslag om at afskaffe støtteberettigelsen for personaleomkostninger fuldstændigt og udligne dette ved at hæve medfinansieringssatsen for de resterende støtteberettigede udgifter.

Projektudgifternes rimelighed er et af de aspekter, som Kommissionen vurderer, inden den foretager udbetalinger.

Kommissionen er enig i, at det bør vurderes mere eksplicit, om projekterne er bæredygtige og kan repeteres, og at det bør ske fra projektets start og ikke kun i forbindelse med evalueringen af de endelige rapporter.

c) Kommissionen er af den opfattelse, at de nye krav til formidling, der i 2007 blev indført med LIFE+-forordningen, forbedrede formidlingen af projektresultater. Alligevel vil Kommissionen så vidt muligt fortsætte med at forbedre formidlingen af resultater.

Kommissionen bemærker tillige, at den bæredygtigheds- og/eller repetitionsrate for LIFE-ENV-projekter, som Retten nævner, er betydeligt højere end den "normale" succesrate for innovative projekter som beskrevet i videnskabelig litteratur.

V.

1. Kommissionen er enig i Rettens anbefaling og har foreslået et mere begrænset antal prioriterede områder og mål for den fremtidige LIFE-forordning.

2. Kommissionen er enig i Rettens anbefaling. Med hensyn til den fremtidige LIFE-forordning har Kommissionen foreslået at afskaffe de nationale tildelinger til traditionelle projekter, samtidig med at der opretholdes en ordning, som sikrer geografisk balance for integrerede projekter.

3. Kommissionen er enig i, at evalueringsresultaterne for nøgleaspekter som f.eks. innovations- eller demonstrationsværdien og repetitionspotentialen kan gøres mere eksplicite og vil vejlede evaluatorene i overensstemmelse hermed.

4. Kommissionen er enig i, at der ud over de projektspecifikke langsigtede overvågningsindikatorer, der for øjeblikket defineres for hvert enkelt projekt, kan udvikles et sæt fælles resultatindikatorer. Begge sæt indikatorer vil blive vurderet systematisk i forbindelse med de efterfølgende kontroller, der allerede udføres på en stikprøve af afsluttede projekter, og de fælles resultatindikatorer kan derfor aggregeres på programplan. Mens denne procedure fortsat vil være begrænset til en stikprøve af afsluttede projekter, tilvejebringer de aggregerede indikatorer et generelt overblik over langsigtede programresultater.

5. Kommissionen er enig i Rettens anbefaling. Rimeligheden af alle udgifter vurderes af kontrolorganet og Kommissionens embedsmænd på grundlag af alle tilgængelige oplysninger. Kommissionen vil undersøge, hvordan denne vurdering fortsat kan forbedres.

Fælles svar på V.6 og 7

Kommissionen er af den opfattelse, at de nye krav til formidling, der i 2007 blev indført med LIFE+-forordningen, forbedrede formidlingen af projektresultater. Alligevel vil Kommissionen så vidt muligt fortsætte med at forbedre formidlingen af resultater.

Kommissionen er enig i, at aspekterne vedrørende bæredygtighed og repetition bør vurderes mere eksplicit fra projekters start og ikke kun på tidspunktet for de endelige rapporter. Kommissionen bemærker imidlertid, at dette allerede er tilfældet med hensyn til formidlingsarbejdet.

8. Den juridiske rådgivning, som Kommissionen har indhentet, viser, at den ikke kan pålægge støttemodtagere forpligtelser ud over kontraktens løbetid. Kommissionen er enig i, at en frivillig ordning kunne være hensigtsmæssig, og i praksis er der allerede mange støttemodtagere, som holder Kommissionen underrettet om videreførelsen af projekter. En systematisk opfølgning på disse

oplysninger ville imidlertid nødvendiggøre, at de midler, der er til rådighed til styring af programmet, øges betydeligt.

INDLEDNING

6. Programmets begrænsede størrelse og de begrænsede midler, som Kommissionen har til rådighed til at kunne styre programmet, nødvendigvis begrænser den direkte virkning af programmet. Alligevel konkluderes det i den endelige vurdering af LIFE+, at stort set alle eksterne interessenter, der blev interviewet, og som deltog i undersøgelsen (støttemodtagere, nationale kontaktpunkter, overvågnings- og koordineringsenheder) er enige om, at programmet er blevet gennemført korrekt, og at det opfylder målene med programmet.

BEMÆRKNINGER

14. Kommissionens forslag til en ny forordning er tydeligt målrettet programmets afsnit om miljø og effektivitet (svarer generelt til miljøpolitik og styring i LIFE+ forordningen). Dette sker ved at skabe en ny type projekter (integrerede projekter) inden for et lille antal tematiske områder, men også ved at indføre flerårige arbejdsprogrammer, inden for hvilke en række tematiske prioriteter vil blive specificeret for den periode, der er dækket heraf.

Disse forslag fra Kommissionen blev godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet med undtagelse af det flerårige arbejdsprogramms varighed, som blev fastsat til 4 + 3 år.

16. Forslaget til en ny LIFE-forordning indebærer, at der tildeles højere point til forslag, som behandler et af de projektemner, der er identificeret i det flerårige arbejdsprogram. Dette vil i betydeligt omfang begrænse muligheden for at finansiere projekter inden for andre områder og samtidig i langt højere grad indikere over for ansøgere, hvilke områder finansieringen bør koncentreres om.

19. Kommissionen er enig med Retten i, at det nuværende system med vejledende nationale tildelinger i LIFE+ ikke opfyldte målet om at sikre en bedre geografisk fordeling af de tildelte midler.

20. Kommissionen er også enig med Retten i, at de vejledende nationale tildelinger medførte nogle skævheder med hensyn til den konkurrencebaserede proces i forbindelse med udvælgelse af projekter. Kommissionen foreslog derfor, at tildelinger i forbindelse med traditionelle projekter fjernes fuldstændigt fra det fremtidige program.

I teksten til den nye forordning, som institutionerne er blevet enige om, bibeholdes vejledende nationale tildelinger i forbindelse med traditionelle projekter imidlertid indtil 2017, hvorefter de fra 2018 fjernes fuldstændigt.

21. Kommissionen bemærker, at den virkning, som Retten henviser til, skyldes anvendelsen af forordningen, men Kommissionen understreger også, at det hvert år kun var et lille antal projekter, der blev påvirket af denne bestemmelse, i og med at de blev valgt som følge af nationale tildelinger eller afvist af samme årsag.

25. Kommissionen gør opmærksom på, at der er en hårfin balance mellem at have et relativt lille antal bredt definerede tildelingskriterier med et fælles pointtal for hvert kriterium og at have en lang liste af spørgsmål med et særskilt pointtal for hvert spørgsmål.

De tildelingskriterier, som Kommissionen for øjeblikket benytter, og som er fastlagt i selve forordningen, gør det muligt for ansøgerne at fokusere på de aspekter, der er mere relevante for deres forslag, og se bort fra dem, som er irrelevante. Kommissionen skal også tage hensyn til risikoen for, at de administrative byrder øges, og at der kræves mere tid til at afslutte udvælgelsesproceduren.

26. Kommissionen bemærker, at forslagens innovations- eller demonstrationsværdi er et udvælgelseskriterium i overensstemmelse med LIFE+-forordningen. Projekter uden innovations- eller demonstrationsværdi frasorteres derfor i den tekniske udvælgelsesfase. Bemærkningerne om innovations- eller demonstrationsværdi i tildelingsfasen går derfor på, i hvilket omfang forslaget er et innovations- eller demonstrationsprojekt ud over de mindstekrav, der er fastsat i forordningen.

27. Kommissionen bemærker, at gennemsigtighed såvel som lige muligheder for alle ansøgere er sikret fuldt ud (bortset fra spørgsmålet om nationale tildelinger, der behandles i et andet afsnit) i kraft af, at der samtidig med indkaldelsen af projekter offentliggøres en detaljeret vejledning til evaluering af projekter. Hver ansøger ved nøjagtig, hvordan forslag evalueres, og hvilke aspekter der ligger til grund for tildeling af point.

Kommissionen er imidlertid enig i, at evalueringsresultaterne for nøgleaspekter som f.eks. innovations- eller demonstrationsværdien og repetitionspotentialen ikke er udtrykkeligt angivet.

Tekstboks 2 - Evalueringspointene ikke begrundet tilstrækkeligt

Kommissionen mener, at LIFE-forordningens krav om innovativ karakter ikke kun vedrører innovative teknologier eller metoder, men også andre aspekter som f.eks. procesinnovation, ved hjælp af hvilken eksisterende teknologier og metoder forbindes på en ny, mere effektiv og/eller mere miljøvenlig måde.

Tredje afsnit: I kraft af projektets innovative karakter og bemærkningerne om de øvrige aspekter, der er omfattet af det pågældende kriterium, mener Kommissionen, at pointtallet 6/10 var passende.

28. Den enkelte evaluator kan aldrig evaluere et forslag fuldstændigt objektivt. I LIFE reduceres de enkelte evaluators subjektivitet betydeligt gennem kravet om to eller tre uafhængige evalueringer og drøftelsen af bemærkningerne og pointtallene på et panelmøde med alle evaluatorene og Kommissionens ansatte.

32. Kommissionen bemærker, at indførelsen af fælles outputindikatorer siden begyndelsen af LIFE+ udgør en betydelig udvikling for så vidt angår den situation, der eksisterede i LIFE III, og at der allerede er mulighed for at styrke outputindikatorerne for alle projekter, både med hensyn til de foreslåede og de reelt gennemførte foranstaltninger.

Kommissionen er enig i, at der ud over de projektspecifikke langsigtede overvågningsindikatorer, der for øjeblikket defineres for hvert enkelt projekt, kan udvikles et sæt fælles resultatindikatorer. Begge sæt indikatorer vil blive vurderet systematisk i forbindelse med de efterfølgende kontroller, der allerede udføres på en stikprøve af afsluttede projekter, og de fælles resultatindikatorer kan derfor aggregeres på programplan. Mens denne procedure fortsat vil være begrænset til en stikprøve af afsluttede projekter, tilvejebringer de aggregerede indikatorer et generelt overblik over langsigtede programresultater.

33. I de fleste projekter gennemføres faktisk de post-LIFE-kommunikationsplaner, der blev udviklet i løbet af projektet. I Rettens resultater fastslås der også en bæredygtighedsrate, der langt overstiger den "normale" succesrate for innovative projekter, hvor denne succesrate generelt ligger under 50 %, selv for "gradvist innovative projekter"².

35. Kommissionen er enig i, at spørgsmålet om et projekts repetition kan gøres mere synlig i rapporterne om efterfølgende kontroller. Kommissionen bemærker imidlertid, at vurderingen af

² Se for eksempel "Risks of Incremental, Differential, Radical, and Breakthrough Innovation Projects" i InnovationManagement.se.

dette spørgsmål er årsagen til kontakterne med andre interessenter, der ikke har med det oprindelige LIFE-projekt at gøre, som det eksterne kontrolorgan er forpligtet til at oprette inden for rammerne af de efterfølgende kontroller.

36. Se svaret på punkt 32

37. Efter Kommissionens opfattelse er det i kraft af de periodiske evalueringer af programmet i høj grad muligt at foretage stikprøvekontroller. Hyppigheden af disse evalueringer stemmer i højere grad overens med varigheden af projekterne end et forsøg på at udføre løbende overvågning på programplan.

Fælles svar på punkt 39 d) og e)

Kommissionen mener, at "bæredygtighed" og "repetition" er to aspekter, som har betydning for projektets succes på lang sigt, og som skal undersøges under ét. Et projekt er forbundet med succes, hvis arbejdet fortsætter efter projektets afslutning inden for den samme organisation, men også hvis arbejdet fortsætter i andre organisationer, også hvis nogle støttemodtagere afholder sig fra at fortsætte arbejdet af økonomiske, sociale eller politiske årsager.

41. Kommissionen mener, at de point, der blev tildelt projekterne, var tilstrækkeligt begrundede ud fra den viden, der var tilgængelig på det pågældende tidspunkt.

a)

Første led: Kommissionen bemærker, at to eller tre uafhængige eksperter inden for det relevante område foretog en vurdering af det pågældende forslags innovations- eller demonstrationsværdi ud fra den viden, der var tilgængelig på tidspunktet for evalueringen. Dertil kommer, at såfremt der foreligger lignende projekter, udelukker det ikke muligheden for, at hvert af disse projekter indeholder innovative elementer, som begrundet anvendelsen af LIFE-midler.

Tekstboks 3 – Udvalgelsesproceduren: eksempel på svagheder ved evalueringen af karakteren af innovativ- eller demonstrationsprojekt

Kommissionen bemærker, at evaluatorene tydeligt anførte, at innovationsværdien lå i demonstrationsomfanget.

41.b)

Første led: Kommissionen gør opmærksom på, at identificeringen af eventuelle barrierer og om muligt af løsninger er en relevant del af innovations- eller demonstrationsprojekter. Eksistensen af sådanne barrierer er ikke i sig selv en tilstrækkelig grund til at afvise tildeling af midler, eftersom den mest relevante del af et projekt ofte består i at finde en løsning på disse barrierer.

Kommissionen skal desuden bemærke, at den ikke har grund til at tro, at barrierer, som ikke blev identificeret af eksperter inden for de relevante områder på tidspunktet for evalueringen, kunne eller burde være blevet identificeret.

Tekstboks 4 – Udvalgelsesproceduren: eksempler på svagheder i evalueringen af de foreslåede projekters bæredygtighed og repetition

Udsigter med hensyn til projektets bæredygtighed

Kommissionen gør opmærksom på, at det relativt lave pointtal, som det første spanske projekt opnåede med hensyn til det kriterium, der indbefatter en evaluering af projektets bæredygtighed, skyldtes en række forhold, som er blevet betragtet som utilstrækkelige garantier for så vidt angår bæredygtighed. Da dette imidlertid kun var en af de faktorer, der blev vurderet, var det samlede pointtal stadig tilstrækkeligt til, at projektet kunne modtage støtte.

Retlig hindring for projektrepetition

Hvad angår det andet spanske projekt anfører Kommissionen, at lovgivningsprocessen i de fleste tilfælde er længere end den tekniske demonstration af en bestemt løsnings bæredygtighed. Et projekt kan i betydeligt omfang bidrage til beslutningstagernes videnbasis, men det er op til beslutningstagerne at drage deres egne konklusioner.

Økonomiske hindringer for projektrepetition

Med hensyn til det franske projekt bemærker Kommissionen, at de miljømæssige virkninger af et projekt ikke nødvendigvis behøver være øjeblikkelige. Den dominerende stilling inden for glasproduktionssektoren, med fabrikker og kontorer over hele Europa og i 72 lande, sikrede, at såfremt projektet kunne føre til udvikling af en teknisk og økonomisk bæredygtig løsning med henblik på at reducere de miljømæssige virkninger af glasproduktion, ville dette blive gennemført gradvist i størstedelen af eller i alle deres fabrikker, hvilket ville medføre en meget stor miljømæssig virkning.

41.c)

Led: Kommissionen gør opmærksom på, at det var et udtrykkeligt krav, at evaluatorene skulle vurdere EU's interesse i et forslag. Kommissionen mener også, at det eksempel, som Retten anfører, blev vurderet korrekt af evaluatorene.

Tekstboks 5 – Udvalgsproceduren: eksempler på svagheder i evalueringen af EU's interesse i de foreslåede projekter

Kommissionen gør opmærksom på, at denne ansøgning tydeligt henviste til et af de prioriterede områder, der er defineret i LIFE III-forordningen, artikel 4, stk. 2, litra a), "integrerer hensyn til miljøet og til bæredygtig udvikling i udviklingen i arealanvendelsen og i fysisk planlægning, herunder i byområder og kystområder". De foranstaltninger, som Retten definerer som "naturbeskyttelse", er samtidig omfattet af rammedirektivet om vand og lå derfor også tydeligt inden for anvendelsesområdet for Life-Miljø.

Af artikel 4, stk. 6, litra h), i LIFE III-forordningen fremgik det også tydeligt, at forslagene "skal fremme integrationen af miljøhensyn i aktiviteter, der først og fremmest tager sigte på økonomiske og samfundsmæssige mål" som et af de kriterier, der bør ligge til grund for evalueringen af projekter.

43. Rimeligheden af udgifter er et spørgsmål, som det finansielle personale i LIFE-enhederne konstant beskæftiger sig med, og der er fastsat et udtrykkeligt krav om, at kontrolorganet skal oplyse, hvis de anser udgifter for at være urimelige.

Kommissionen gør imidlertid opmærksom på, at udgifterne varierer betydeligt fra en medlemsstat til en anden og fra en region til en anden inden for samme medlemsstat. Navnlig personaleomkostninger afhænger ikke blot af de udførte opgaver, men også af den pågældende lokalitet, det krævede kompetenceniveau, det tekniske område, familiesituationen osv.

Hvad angår bæredygtighed og repetition er Kommissionen enig i, at kontrolorganet ikke altid behandler dette punkt tilstrækkeligt udførligt i forbindelse med projektet, og at dette punkt kun fremlægges på en systematisk måde ved evalueringen af den endelige rapport.

44. Kommissionen anfører, at alt imens det eksterne kontrolorgan og evaluatorene primært er tekniske eksperter, er det Kommissionen, der på grundlag af sine egne finansielle eksperter træffer de endelige afgørelser angående omkostningers støtteberettigelse.

Kommissionen er af den opfattelse, at rimeligheden af alle projektudgifter er en del af den evaluering, som det eksterne kontrolorgan og Kommissionens sagsbehandlere udfører på grundlag af deres viden om de faktiske lokalforhold og de tekniske områder, som projekterne indgår i, idet

der så vidt muligt tages højde for eventuelle specifikke forhold, der kan påvirke de pågældende udgifter.

Se også Kommissionens svar på punkt 45.

45. Kommissionen er enig i, at personaleomkostninger udgør en betydelig del af udgifterne til de projekter, der modtager støtte inden for rammerne af LIFE+. I lyset af de af Retten fremhævede vanskeligheder ved at opstille rimelige udgifter for forskellige opgaver på forskellige lokaliteter, men også vanskeligheden ved at overvåge personaleomkostninger såvel som støttemodtageres vanskelighed ved at holde regnskab med disse udgifter på en verificerbar måde, stillede Kommissionen forslag om i den fremtidige LIFE-forordning at afskaffe støtteberettigelsen for personaleomkostninger fuldstændigt og udligne dette ved at hæve medfinansieringssatsen for de resterende støtteberettigede udgifter.

46. Kommissionen bemærker, at som følge af det store antal faktorer, der påvirker personaleomkostninger, vil en detaljeret analyse af ændringerne i personaleomkostninger være forbundet med store udgifter, som vil være vanskelige at retfærdiggøre i forhold til de indtægter, der kunne opnås.

Kommissionen gør ligeledes opmærksom på, at de høje satser i nogle projekter uden undtagelse henviser til personale i lederstillinger. De samlede beløb er derfor sædvanligvis små.

47. Kommissionen er enig med Retten i, at en kritisk analyse af de af støttemodtagerne foreslåede foranstaltninger vedrørende formidling, bæredygtighed og repetition bør være en mere synlig del af alle vurderinger, som det eksterne kontrolorgan og Kommissionens ansatte udfører, ikke kun ved projektets afslutning, men også i løbet af projektet.

Tekstboks 6 - Eksempler på svagheder ved overvågningen af bæredygtighed og repetition

Kommissionen bemærker, at kontrolorganet identificerede problemet med bæredygtighed i det spanske projekt på et meget tidligt tidspunkt i projektet, hvilket medførte, at Kommissionen fortsatte med at forlange, at der blev foretaget tilstrækkelige kontroller med henblik på at validere de foreslåede løsninger. Ved afslutningen af projektet blev kontrolniveauet stadig betragtet som værende utilstrækkeligt, hvilket forklarer kontrolorganets bemærkning om behovet for yderligere undersøgelser.

Samtidig blev der imidlertid gjort gode bestræbelser på at formidle projektets arbejde, og kontrolorganet mente, at resultaterne af projektet ville kunne overføres efter fuldstændigt gennemført kontrol.

Hvad angår det italienske projekt anfører Kommissionen, at finansiering af innovations- eller demonstrationsprojekter er forbundet med iboende risici, som der ikke kan ses bort fra. Det er altid muligt, at potentielle brugere mister interessen for en bestemt miljømæssig løsning som følge af ændrede økonomiske forhold, lovgivningsændringer eller eventuelle andre årsager. Kommissionen anså på det pågældende tidspunkt og efter hensyntagen til de investeringer, der allerede var blevet gennemført i projektet, at den kontrol, som en af støttemodtagerens forretningspartnere udførte, var en acceptabel løsning.

48. Kontrolorganerne og Kommissionens embedsmænd påtager sig ansvaret for de bemærkninger, de afgiver. Det er normalt, at deres vurdering i nogle tilfælde falder sammen med støttemodtagerens vurdering.

Tekstboks 7 - Ikke tilstrækkelig kritisk overvågning af støttemodtagernes rapporter

Andet afsnit: Kommissionen mener, at overvågningsgruppen tilsluttede sig støttemodtagerens vurdering.

49. Kommissionen understreger, at ingen af de svagheder, som Retten har påpeget, vedrører den faktiske og effektive gennemførelse af de foranstaltninger, der er planlagt i tilskudsaftalerne. Kommissionen er enig i, at formidling af projektresultater og bæredygtigheden heraf er et vigtigt element, men den faktiske gennemførelse af projektforanstaltningerne kan ikke anses for blot at være af underordnet betydning.

50. Kommissionen er enig i Rettens synspunkt. Mens formidling af resultater altid har været en obligatorisk del af ethvert projekt, der modtager støtte gennem LIFE, er kravene i denne forbindelse blevet præciseret tydeligere siden begyndelsen af LIFE+. Kommissionen offentliggjorde også eksempler på god praksis i forbindelse med formidling af dokumenter og øgede i betydeligt omfang sin indsats for at fremme formidling af resultater gennem publikation af temabrochurer såvel som tilrettelæggelse af og/eller deltagelse i tematiske "platformmøder".

51. Rettens bemærkninger er baseret på projekter, hvoraf størstedelen var underlagt LIFE III-forordningen. Fra 2007 øgede Kommissionen i betydeligt omfang kravene til støttemodtagerne for så vidt angår formidling af resultater.

Desuden blev der for de fleste LIFE III-projekter, der blev revideret af Revisionsretten, opretholdt et ajourført websted, selv om der ikke er nogen kontraktmæssige krav herom.

52. Se svaret på punkt 51.

54. Kommissionen anfører, at "LIFE by Theme"-værktøjet er en relativt ny tilføjelse til LIFE-webstedet, og at Kommissionen er bekendt med de nuværende svagheder herved, som vil blive behandlet, så snart de eksisterende ressourcer tillader det. Der bør også gøres opmærksom på, at dette værktøj blot er en anden måde, hvorpå man ud fra emne kan indsamle oplysninger, mens de oplysninger, der ligger til grund for hvert projekt, under alle omstændigheder er de oplysninger, der er tilgængelige i databasen for projekterne. Der er derfor ingen forbindelse mellem den ufuldstændige etablering af "LIFE by Theme"-værktøjet og tilgængeligheden af fuldstændige og ajourførte projektoplysninger.

56. Kommissionen anfører, at størstedelen af de pågældende websteder vedrører LIFE III-projekter (inden 2007), der blev udviklet inden udarbejdelsen af de nuværende retningslinjer fra Kommissionen.

58. Kommissionen gør opmærksom på, at næsten alle de besøgte projekter var underlagt bestemmelser om formidling af resultater for LIFE III-projekter. Med LIFE+ blev disse bestemmelser betydeligt strengere, og Kommissionen har mulighed for at kræve af støttemodtagerne, at de forbedrer deres kommunikations- og formidlingsaktiviteter, og dette er en mulighed, som Kommissionen ofte gør brug af.

Kommissionen gør ligeledes opmærksom på, at der i de fleste tilfælde gennemføres post-LIFE-kommunikationsplaner, også hvis der ikke foreligger nogen kontraktmæssig forpligtelse hertil.

59. Kommissionen bemærker, at grunden til, at lovgiverne gjorde det muligt for alle enheder, offentlige såvel som private, at deltage i LIFE, var at muliggøre finansiering af projekter, der også potentielt er velegnede til at behandle betydelige miljøproblemer, samtidig med at der eventuelt skabes en fordel for støttemodtagerne.

60. Kommissionen gør opmærksom på, at den for øjeblikket er ved at planlægge tematiske platformmøder for at fremme udveksling af erfaringer blandt både LIFE-støttemodtagerne og andre aktører inden for de samme områder. De enheder i GD Miljø, der er ansvarlige for politikken på det pågældende område, deltog også i mange af disse arrangementer, hvorfor også udveksling med de enheder, der er ansvarlige for politikudvikling, blev fremmet. Disse arrangementer planlægges i næste alle tilfælde i samarbejde med og/eller med deltagelse af LIFE's nationale kontaktpunkter.

Tekstboks 8 - Katalysatorvirkningen i den keramiske sektor blev ikke opnået

Andet afsnit: Kommissionen bemærker, at projektets websted omfattede den fuldstændige tekniske slutrapport for projektet, selv om webstedet ikke er blevet ajourført siden projektafslutningen, og dermed tilvejebringes et højt niveau af tekniske detaljer om projektets konklusioner. Støttemodtageren gennemførte desuden en omfattende formidling af projektet og dets resultater ved at deltage i de vigtigste handelsmesser og besøge faciliteterne.

I lyset af den pågældende sektors relativt lille størrelse og det begrænsede antal projekter, der finansieres i denne sektor, udførte Kommissionen ingen yderligere formidlingsaktiviteter (publikationer og/eller tematiske platformmøder).

62. Kommissionen bemærker, at den af Retten konstaterede succesrate langt overstiger den "normale" succesrate for innovationsprojekter, hvor denne succesrate generelt ligger under 50 %, selv for "gradvist innovative projekter"³.

Kommissionen mener tillige, at bæredygtighed og repetition er nøje forbundet. Kommissionen er af den opfattelse, at der kan skabes de samme miljøfordele, hvad enten et projekt videreføres af den samme eller af en anden organisation.

63. Se svaret på punkt 51 og 58.

KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

65. Kommissionen har i sit forslag til et nyt LIFE-program iværksat foranstaltninger for at forbedre udformningen af programmets miljøkomponent.

Kommissionen understreger desuden, at det i den endelige evaluering af LIFE+⁴ konkluderes, at stort set alle eksterne interessenter, der blev interviewet, og som deltog i undersøgelsen (støttemodtagere, nationale kontaktpunkter, overvågnings- og koordineringsenheder) var enige om, at programmet er yderst velegnet til at opfylde deres mål, og at processerne vedrørende anvendelse, overvågning og evaluering i det store og hele allerede bidrager til at nå målene for hvert projekt og dermed indgår i foranstaltningernes nytteværdi.

66. Kommissionens forslag til en ny forordning er tydeligt målrettet programmets afsnit om miljø og effektivitet (svarer generelt til miljøpolitik og styring i LIFE+-forordningen). Dette sker ved at skabe en ny type projekter (integrerede projekter) inden for et lille antal tematiske områder, men også ved at indføre flerårige arbejdsprogrammer, inden for hvilke en række tematiske prioriteter vil blive specificeret for den periode, der er dækket heraf.

Disse forslag fra Kommissionen blev godkendt af Rådet og Europa-Parlamentet med undtagelse af det flerårige arbejdsprogramms varighed, som blev fastsat til 4 + 3 år.

Anbefaling 1

Kommissionen er enig i Rettens anbefaling og har foreslået et mere begrænset antal prioriterede områder og mål for den fremtidige LIFE-forordning.

³ Se for eksempel "Risks of Incremental, Differential, Radical, and Breakthrough Innovation Projects" i InnovationManagement.se.

⁴ Ecorys, "Final Evaluation of the Implementation of the LIFE+ Regulation" (2012), side 10.

67. Kommissionen er enig med Retten i, at det nuværende system med vejledende nationale tildelinger i LIFE+ ikke opfyldte målet om at sikre en bedre geografisk fordeling af de tildelte midler.

Kommissionen er også enig med Retten i, at de vejledende nationale tildelinger medførte nogle skævheder med hensyn til den konkurrencebaserede proces i forbindelse med udvælgelse af projekter. Kommissionen foreslog derfor, at tildelinger i forbindelse med traditionelle projekter fjernes fuldstændigt fra det fremtidige program.

I teksten til den nye forordning, som institutionerne er blevet enige om, bibeholdes vejledende nationale tildelinger i forbindelse med traditionelle projekter imidlertid indtil 2017, hvorefter de fra 2018 fjernes fuldstændigt.

Anbefaling 2

Kommissionen er enig i Rettens anbefaling. Med hensyn til den fremtidige LIFE-forordning har Kommissionen foreslået at afskaffe de nationale tildelinger til traditionelle projekter, samtidig med at der opretholdes en ordning, som sikrer geografisk balance for integrerede projekter.

68. Kommissionen mener, at de pågældende aspekter blev vurderet fyldestgørende på grundlag af de oplysninger, der var tilgængelige på det pågældende tidspunkt.

Anbefaling 3

Kommissionen er enig i, at evalueringresultaterne for nøgleaspekter som f.eks. innovations- eller demonstrationsværdien og repetitionspotentialen kan gøres mere eksplicite og vil vejlede evaluatorene i overensstemmelse hermed.

69. Kommissionen bemærker, at indførelsen af fælles outputindikatorer siden begyndelsen af LIFE+ udgør en betydelig udvikling for så vidt angår den situation, der eksisterede i LIFE III, og at der allerede er mulighed for at styrke outputindikatorerne for alle projekter, både med hensyn til de foreslåede og de reelt gennemførte foranstaltninger.

Anbefaling 4

Kommissionen er enig i, at der ud over de projektspecifikke langsigtede overvågningsindikatorer, der for øjeblikket defineres for hvert enkelt projekt, kan udvikles et sæt fælles resultatindikatorer. Begge sæt indikatorer vil blive vurderet systematisk i forbindelse med de efterfølgende kontroller, der allerede udføres på en stikprøve af afsluttede projekter, og de fælles resultatindikatorer kan derfor aggregeres på programplan. Mens denne procedure fortsat vil være begrænset til en stikprøve af afsluttede projekter, tilvejebringer de aggregerede indikatorer et generelt overblik over langsigtede programresultater.

70. Kommissionen mener, at de point, der blev tildelt projekter, var tilstrækkeligt begrundede ud fra den viden, der var tilgængelig på det pågældende tidspunkt.

71. Rimelige projektudgifter er et af de aspekter, som Kommissionen vurderer, inden den foretager udbetalinger.

Kommissionen er enig i, at bæredygtigheden og repetitionen af projekter bør vurderes mere eksplicit fra projektets start og ikke kun i forbindelse med evalueringen af de endelige rapporter.

Anbefaling 5

Kommissionen er enig i Rettens anbefaling. Rimeligheden af alle udgifter vurderes af kontrolorganet og Kommissionens embedsmænd på grundlag af alle tilgængelige oplysninger. Kommissionen vil undersøge, hvordan denne vurdering fortsat kan forbedres.

72. Kommissionen er af den opfattelse, at de nye krav til formidling, der i 2007 blev indført med LIFE+-forordningen, forbedrede formidlingen af projektresultater. Alligevel vil Kommissionen så vidt muligt fortsætte med at forbedre formidlingen af resultater.

Kommissionen bemærker tillige, at den bæredygtigheds- og/eller repetitionsrate for LIFE-ENV-projekter, som Retten nævner, er betydeligt højere end den "normale" succesrate for innovative projekter som beskrevet i videnskabelig litteratur.

Anbefaling 6

a) og b) Kommissionen er af den opfattelse, at de nye krav til formidling, der i 2007 blev indført med LIFE+-forordningen, forbedrede formidlingen af projektresultater. Alligevel vil Kommissionen så vidt muligt fortsætte med at forbedre formidlingen af resultater.

Kommissionen er enig i, at aspekterne vedrørende bæredygtighed og repetition bør vurderes mere udtrykkeligt fra projekters start og ikke kun på tidspunktet for de endelige rapporter. Kommissionen bemærker imidlertid, at dette allerede er tilfældet med hensyn til formidlingsarbejdet.

c) Den juridiske rådgivning, som Kommissionen har indhentet, viser, at den ikke kan pålægge støttemodtagere forpligtelser ud over kontraktens løbetid. Kommissionen er enig i, at en frivillig ordning kunne være hensigtsmæssig, og i praksis er der allerede mange støttemodtagere, som holder Kommissionen underrettet om videreførelsen af projekter. En systematisk opfølgning på disse oplysninger ville imidlertid nødvendiggøre, at de midler, der er til rådighed til styring af programmet, øges betydeligt.